

ОПЛАДАИЋСКА ПРУГА

БРОЈ 106

... Наše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

Svim svojim bićem su sa domovinom — brigadisti ORB »Jugoslavija« iz Štutgarta

(Snimio: I. TALJIĆ)

НАШИ ОМЛАДИНЦИ ПРИВРЕМЕНО НАСТАНЈЕНИ У СР НЈЕМАЧКОЈ СТИЧУ ЗНАЊА И САЗНАЊА О ЈУГОСЛАВИЈИ

Domovina se voli i samoupravljanjem

Brigadisti ORB »Jugoslavija« iz Štutgarta učlanjeni su, samoinicijativno, u sve oblike marksističkog obrazovanja

EVO ТВОЈИХ УМОРНИХ РАТНИКА

Mladosti, akcija te zove!

Evo nas opet. Evo nas u stroju, sa pjesmom na usnama i kramponom u rukama. Krampom koji nam toliko puta dosad doneće bolne žuljeve, koji iz nas toliko puta iscijadi na litre znoja, krampom koji smo kleli a, ipak, — uvijek voljeli!

Akciju, majko mladosti i snage naše, evo tvojih odmornih ratnika ponovo na bojištu!

Šamac — Sarajevo. Dvije riječi što ne označavaju samo prugu. Dvije riječi što izazivaju i pozivaju na rad. Očevi su naši već ulili znoj u temelje jednog, a mi ćemo u drugi kolosjek. Ova naša akcija nije obična. I Sjenica, i sandžačke goleti i neukrotiva Morava koju svojim poletom mladost obuzdava i Sava sa svojim pijeskom i (ne)zaboravljanim komarcima, sunčani Otok mladosti — čekaju na nas, akcija — graditelje svoje domovine, graditelje sebe, svoje mladosti i

budućnosti. Nije fraza: »Mi gradimo prugu, pruga gradi nas«. Onaj ko kuša, ko se jednom nađe u tom kolektivu mladosti što ga nazivamo brigadom, uvjeriće se u značenje tih riječi. Uvjeriće se da akcija od neobuzdanih dječaka, nedokazanih mlađića, maminih i tatinih maza pravi ljude, gradi ih snagom znanja, kolektivnog duha, samoupravnom socijalističkom svješću. Ljude kakve naše društvo treba.

Pustimo one »fićfiriće«, plačljive tatine sinčice da se stide krampa. Mi nismo takvi, mi smo AKCIJAŠI — mladost spremna za rad, vojna da radi i pjeva, da se preznojava na trasi. Biti mlad, a ne pjevati, ne raditi, ne biti akcijaš — može li to?

MLADOSTI, AKCIJA TE ZOVE!
Iz radio-emisije ORB »Vera Blagojević — Beograd

NEMILA — Gotovo svih šezdeset brigadista ORB »Jugoslavija«, koju čine djeca naših radnika privremeno zaposlenih u Štutgartu, uključili su se u sve oblike marksističkog obrazovanja. Učlanjeni su u Omladinsku političku školu, omladinski klub aktuelnosti, prisustvuju predavanjima na nivou Naselja, predavanjima unutar Brigade, ureduju radio-emisije i biltene, veoma su aktivni u priredbama na ljetnoj pozornici.

Treba reći da su svi oni u ove aktivnosti uključeni samoinicijativno, da, pri prozivci, niko ne odsustvuje, više ih prisustvuje nego je prijavljeno.

Ovi mlađi ljudi, iako su izvan domovine, svim svojim bićem su sa domovinom. Zadivljuje njihova ozbiljnost i interesovanje da što više saznaju i znaju o samoupravljanju, o studiji Edvarda Kardeľja, o rezoluciji Jedanaestog kongresa SKJ.

Brigadisti ORB »Jugoslavija« iz Štutgarta najmnogobrojniji su na predavanjima, najčešće učestvuju u diskusiji, a ovih dana pišu seminarske radove sa tematikom o omladinskim radnim akcijama u Jugoslaviji, njihovom istorijatu, vaspitnom, ekonomskom, obrazovnom značaju za razvijanje bratstva i jedinstva, patriotizma, internacionalizma — kaže saradnik za marksističko obrazovanje pri Štabu naselja u Nemiloj Mirsad Sinanović.

Oni rade i grade na Akciji, ali, eto, stiču i mnogo novog znanja i saznanja o Jugoslaviji, da bolje znaju šta smo i ko smo, da tu istinu izreknu i svojim vršnjacima u tidoj zemlji, da potpunijim poznavanjem Jugoslavije prekrate kilometre i vrijeme do konačnog povratka ...

I. TALJIĆ

ЗАВРШЕНА ОРА
»ФОЧА 78«

Обиљежја велиног подухвата

Једномјесечна акција младих фочанских комуна на градњи општинског водовода

ФОЧА, 16. ЈУЛА — Скромном свечаности уз присуство представника друштвено-политичког живота општине и бројних грађана обиљежен је синоћ у Населју Бијела код Фоче завршетак овогодишње омладинске радне акције »Фоча 78«. Окончана је тако једномјесечна акција младих фочанских комуна на градњи општинског водовода, чијим ће завршетком ускоро бити решен један од најзначајнијих комуналних проблема општине, проблем недостатка воде.

ОРА »Фоча 78« имала је сва обиљежја великог подухвата омладине. Осамдесет дјевојака и младића сврстаних у ОРБ »Шериф Јој« становали су проте клу седмицу у свом бригадирском насељу а на траси се надметали у радним и друштвеним активностима. Они су за мјесец дана проокопали близу 1.500 метара дубоког канала у који ће бити положене водоводне цијеви, а више дана су у оквиру припрема прославе 35-годишњице битке на Сутјесци уређивали меморијални комплекс на Тјентишту. О изузетној активности говори податак да је 50 омладинаца добило специјалне похвале и дипломе, а осамнаест их је предложено у чланство СК. Три организована курса (фотографија, плес и гитара) у оквиру ОРА похађало је 40 brigadista, а двадесет њих положило је курс који је организовао Фото-кино клуб из Фоче.

Локална ОРА »Фоча 78« први је такав подухват младих фочанских комуна. Али, искуство које је ове године понијела омладина и резултати акције говоре да ће таквих подухвата бити и у будућем. III. T.

IZ REPORTERSKE BILJEŽNICE

Vedri radio-talasi...

Omladinska akcija je veliki ispit, iskustvo i mogućnost za mlađe i djevojke različitih profesija. Ona je to svakako i za mlađog i simpatičnog Envera Čauševića koji predstavlja cijelu jednu malu radio-stanicu.

On je formirao »Radio-mladost« u Žepču od montaže do prvih riječi dobrodošlice. Njegove profesionalne kolege bi se možda iznenadile da vide kako jedan mlađi radi istovremeno kao tehničar, spiker, voditelj, scenarist, humorist, redaktor... i to sve u živo! Možda bi malo zbrinio našu silnu administraciju i birokraciju — koje ovdje nema. Možda je i u tome tajna njegove visoke produktivnosti?

— Kako se osjećaš kao mala radio-stanica?

— Nije mi prvi put, ovo mi je šesta akcija. A ovdje sam od marta kaže moj sagovornik.

— Kakvi su odnosi?

— Tako su добри odnosi da su se raniji informatori Vesna i Darko vjenčali nakon svog boravka ovdje. A ja sam se zaljubio u mikrofon.

Ujutro u 4 sata njegov glas budi naselje i u povečerje brigadirima poželi laku noć. U međuvremenu vrte se ploče, stižu vijesti. Šale, skečevi, muzičke numere izvode se u živo.

— Imate li saradnike?

— Svi brigadiri su saradnici.

Valjda nigdje nije ostvareno ovakvo veliko i neposredno podruštvo ljavljanje medija informisanja. Čak i dok razgovaramo svakog časa neki brigadir se nagnе kroz prozor i doneće poneku vijest, ozbiljnu ili šaljivu. Od vijesti da je pao još jedan radni rekord do toga da se neki brigadir zaljubio.

A šta tek reći za ovu radio-tehniku: brigadiri i brigadirke pjevaju ili recituju u telefonsku slušalicu... za Radio-Sarajevo.

Pa onda kviz, improvizirani razgovor sa Zdravkom Čolićem čiji glas stiže sa trake. Numera je tako uvjerljiva da već stižu brigadirke i traže svog ljubimca — koji za to vrijeme negdje daleko izaziva svoj popularni »Zemljotres« (sa epicentrom u banci).

Da li se ovdje rada budući radio-program?

Upravo se vratila sa trase jedna crnogorska brigada, saznajemo preko radio-talasa. A odmah potom u prozoru imamo i sliku kao na televizoru. Mladi i snažni Crnogorci su se očito vratili horni sa rada, pjevaju i igraju svoj popularni »Oro« sa figurama koje nismo vidjeli ni kod profesionalnih igrača.

A mlada Crnogorka Vesna donosi humorističke vijesti o svojim drugovima i drugaricama. Spomenimo neke njene dosjetke:

— Zašto nas pred ručak toliko drže na suncu, kad smo uvijek za grijani za jelo?

— Uvedene su kratke ljetne hlače. Iz saniteta javljaju da ne odgovaraju ako se neko opeče na »vruće pantolonice«.

— Trasa je kao i život: dok radimo i ovdje nam ponekad smeta neki stari panj.

Onda opet stižu nove vijesti, okreću se ploče, tako sve do povečerja.

— Materijala imate dovoljno? — pitam Envera Čauševića.

— I previše. Upravo tražimo dobrovoljce koji bi prokopali drugi kanal... — odgovara duhoviti voditelj.

Tako je to kad slušate »Radio-Mladost« na talasnoj dužini 303 metra od prvog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo, 63,2 stope od štaba, a na ultra kratkim 25,7 skokova do prvog mjeseta na dekadi...

Enver MEHMEDBASIĆ

OBJAVLJENO U BILTENU ORB
»BREZANSKI RUDARI« IZ BREZE

Himna brezanskih brigadista

... U toku priprema za odlazak na SORA »Šamac — Sarajevo 78« naša brigada bila je predmet inspiracije mnogim brezanskim pjesnicima. Tako je na jednoj od lokalnih akcija nastala i ova pjesma. Naš nesuđeni brigadir Tvrđko Gavran u jednom predahu, gledajući drugove kako rade, odjednom je uzviknuo »Gotova je«. Mi smo se okrenuli i upitali: Šta? »Pa naša himna«, odgovori on i pode pjevajući...

Mi smo mlađi iz Breze
i daci i kosi
sutra ako treba
bićemo i borci

Sinovi rudara
slavnih komarata
muški šakom kucamo
životu na vrata

U srcu nam pjesma
vatrom oko sijeva
u rukama krampi i čekić
amanet očeva

Sa zastavom crvenom
naša mlađost hita
za korakom vječnim
najdražega TITA.

ЗАПИС ИСПОД ОРЛОВИКА

Како да је било пани

ЖЕПЧЕ, јула — ... Омладино никад нисте сами, uviјek ће вас пратити ветerni... то су наши најсрећнији dani, чини нам се да је било lani... — пјесма се чула јуче поподне на улazu у омладинско насеље у Жепчу. То ветerni Лопара и извијачи лопарског извијачког савеза стигоше својим младим колегама из »Мајевичких partizana« у походе, након више од сто километара препрежашеног пута од Лопара до Жепча. Дођоше им у посјету, kratku, тродневну, radnu, da са њима обргле алатке и наредна два dana pođu put trase.

Градили су и они пругu, давne i u uspomenama veoma bliske '47. godine, onu prugu што сад млади уз њу дижу другу. На маршу до Жепча испjevali су pjesmu, brigadirsку, њихovu, da је naставne pjevati mlađi pod zašlavom brigade »Maјevičkih partizana«...

Dejan Šakotić, pedesetjednogodišnjak, udarник i veteran sa pruga Brčko-Banovići, Bačaluka-Dobojski, akcijskih iz jula i avgusta poslije ratne 1947., учесnik u obnovi Varšave godinu ranije, od poljske владе одlikovan ordenom rada...

Стана Митрић, godinu starija od svog kolege, spjevala je pjesmu dok је marširala. Гради-

тель пута Братство—јединство из 1948. године, ове пруге наше Шамац — Сарајево, оба пута ударник, носилац похвале за изградње Новог Београда '49...

Омер Туфекчић, 45-godišnjak, dva puta akcijski na pruzi Dobojski-Bačaluka i tri puta na putu Братство—јединство, sa svih akcija se vratio sa udarničkom znakom na prsimu.

Невенка Ковачевић veteran iz 1946. godine, sa pruge Brčko-Banovići, Boro Gavrić, trostrukim udarnik sa akcije »Шамац—Сарајево 47« i »Братство—јединство 48«, Сара Савић, pedesetgodišnjakinja, dvostrukog udarnika odašive iz Жепча, sa akcije za kojom је остало три деценије...

Рекоше угас да су дошли помоћи својим наследnicima pred finiš prve dekade. Дочекали их mlađi, очврди жуљevi, научено držanje krampa, vedro nebbo, ozarena lica. Дочекали ih rezultati — jedni od najboljih! Дочекали ih potvrdili da se ova pruga gradi velikim srćima, kao što to bijaše one davne, ali u uspomenama veoma bliske četrdeset sedme... Вечерње nebbo ponad Жепча парали су dugu jezicu logorske vatre sa brda Орловика...

Милан БОРОЈЕВИЋ

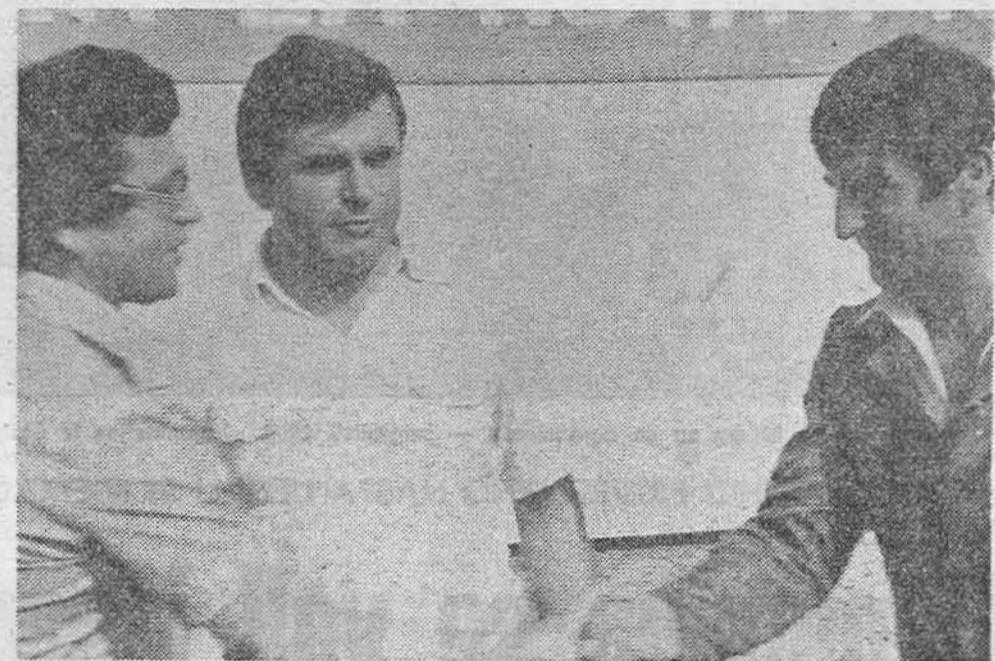

U OBJEKTIVU

Razgovor

U Štabu naselja Nemila Filip Vuković, komandant Akcije, Azem Vlasi, predsjednik SK SSOJ i Zdrav-

ko Sivrić, komandant Naselja Nemila razgovarali su o svečemu što je vezano za život i rad brigadista na trasi.

Čestitke

Srdačan pozdrav i čestitke komandantu Jociću za sve brigadiste koji u radu na trasi i u društve-

nim aktivnostima postižu zapažene uspjehe.

(Snimio: I. T.)

NAKON ZAVRŠETKA PRVE DEKADE ČETVRTE SMJENE

SVEČANOSTI U NEMILOJ

Vatromet ponosa i radosti

Najuspješnija u radnim aktivnostima ORB »Emin Duraku« iz Đakovice, a u društvenim ORB »Jugoslavija« iz Štutgart

NEMILA, 16. JULIA — Sinoć je u omladinskom radnom naselju u Nemiloj bilo uzbudujuće svečano, održana je svečanost povodom završetka prve dekade četvrte smjene.

Nakon svečane smotre svih sedam brigada, svi komandanti su predali raport a potom je dežurni Naselja Jašar Žubi reportirao komandantu Naselja Zdravku Sivriću. Uz pozdrav svih brigada proglašeno se i zajedničko »Šamac — Sarajevo, naselje Nemila, Vranduk, Vranduk, Vranduk«.

U pozdravnoj riječi komandant Sivrić je, između ostalog rekao:

— Rezultati prve dekade četvrte smjene opravdavaju sva očekivanja naše zajednice da će pruga biti završena prije predviđenog roka. Ovo s pravom možemo tvrditi kad znamo kakav je elan naših mlađih neimara, kakvi su rezultati svakodnevno postizaju. Istina je da i vremenski uslovi nisu mogli spriječiti da se svi postavljeni zadaci završe. I u ovoj, kao i u prethodne tri smjene, kiši su nam oduzele mnogo radnih sati, ali sve smo to uspjeli nadoknudit. U tome je snaga, naše, Titove omladine — rekao je Sivrić da bi završio:

— Na kraju prve dekade kad sumiramo rezultate, možemo biti ponosni. Naši evidentni uspjesi ispunjavaju nas radošću i treba da ih kažemo. Oni su nam još veći podstrek. Ovdje, sa ovog mjesta pružujemo da ćemo i dalje davati sve od sebe, da ćemo naš dio posla i naše obaveze završiti na vrijeme. Opravdaćemo ono što od nas očekuje naša zajednica i drug Tito.

Zivio drug Tito, živio SKJ, živio SSOJ!

Iz svih grla, kao iz jednog, zaorilo se »Mi smo Titovi, Tito je naš«. »Druže Tito mi ti se kunemo«. »Za narod, za Tita, za Partiju, sve, sve sve«. Bio je to veličanstven vatromet ponosa i radosti.

OD DOBOJA DO MAGLAJA

Svaki dan udarnički

Povelj se Kozaračko kolo, veselo rasplamte logorske vatre, zaorila se pjesma brigadirska

DOBOJ, 16. JULIA — Subota je pokazala da ni posljije prvog udarnog dana, ni okončanja prve dekade, brigadirima iz Dobojskog naselja nije ponestalo snage. I juče su na trasi ostvarili izvanrednih 224,51 procenat, što je neznatno manje od rezultata koje su postigli prekjuče. Na trasi do Doboja do Maglaja zaista se svaki dan radi udarnički.

A snage i raspoloženja bilo je napretek i sinoć kada je te uspjehe iz prve dekade trebalo ozvaničiti i prigodno zabilježiti. Nakon svečane smote svih brigada i proglašenja njihovog udarništva, povelj se Kozaračko kolo, veselo rasplamte logorske vatre, radost, zaorila se dobojskim mrakom pjesma uđnika.

Slavilo se 204,65 prosječno ostvarenih procenata na 24 kilometra dugoj trasi koja se u rukama djevojaka i mladića iz Nevesinja i Gacka, Kule, Baćke Palanke, Bara, Beograda, Zagreba, Sarajeva, Han-Pijesca.

Potom je predsjednik Skupštine četvrte smjene Vojin Kapić iz Valjeva proglašen svih sedam brigada za udarne. Evo i rezultata: »Dr Simo Milošević 130,16, »Emin Duraku« 136,72, »Ivan Marković Irac« 131,43, »Jugoslavija« 130,28, »Lepa Radić« 132,76, »Ljubo Šerčer« 130,80, »Žikica Jovanović Španac« 134,2.

Prosjek za Naselje je 162,77 odsto, uz efektivu 99,92, a za najuspješniju brigadu u radnim aktivnostima proglašena je ORB »Emin Duraku« iz Đakovice.

Takođe za izuzetne rezultate u oblasti idejno-političkog rada, vaspitno-obrazovnog, kurseva, kulturno-zabavnih i sportskih aktivnosti — svih sedam brigada dobilo je Povelju društvenih aktivnosti.

Evo rezultata: ORB »Simu Milošević ocjena 71, »Emin Duraku« 8,41, »Ivan Marković Irac« 8,12, »Jugoslavija« 9,32, »Lepa Radić« 8,91, »Ljubo Šerčer« 8,73, »Žikica Jovanović Španac« 8,83.

Prosječna ocjena za Naselje je 8,71 a najuspješnijom brigadom u društvenim aktivnostima proglašena je ORB »Jugoslavija« iz Štutgarta što je izuzetan uspjeh i što posebno ističemo.

U stroju je bilo 560 brigadista. Njima se obratila Tilda Pojskić, član Opštinske konferencije Saveza komunista.

To što vi mlađi iz Ljubljane, Srebrenika, Vareša, Bosanske Krupe, Đakovice, Štutgarta, kao i mlađi svrstanici u brigade Crvenog krsta, danas ovdje živate, radite i djelujete, složno i jedinstveno potvrđuje da su omladinske radne akcije najveća kočvačnica bratstva i jedinstva i izgradnje mladog čovjeka — samoupravljača.

Svečanost povodom druge dekade uvećalo je svojim programom KUD iz Čajniča.

I. TALJIĆ

ka, Kreševa i Breze, iz dana u dan ovog hirovitog jula pretvarala u nove kilometre pruge.

A rezultati, koji su po stignuti u prvoj dekadi u okviru društvenih aktivnosti ni po čemu ne zaostaju za uspjesima trase. To najbolje govorili prosječna ocjena od 8,88 dobijena sabiranjem pojedinačnih ocjena što su ih brigade ostvarile u idejno-političkom, vaspitno-obrazovnom, sportsko-rekreativnom životu i svemu onome što je ve

zano za zajednički jednomjesečni boravak na akciji.

I na jučerašnjoj skupštini četvrte smjene naselja ORB Dobojski prva dekada je ocijenjena kao izuzetno uspješna.

Ž. M.

ПОКЛИЧИ У ЖЕПЧУ

ОРБ »Мајевички партизани на челу

Прошla је половина битке за нове метре пруге, половина активности бригадиста које се вреднују за повеље ударништва, друговања на градилиштима, другарске вечери...

ЖЕПЧЕ, 16. ЈУЛА — То се увијек наново доживљава. Сва та младост сврстана у бригаде и бригадирске покличе, стотине тробојки, барјака акцијашких. И увијек наново прођу неки чудни трнци тијелом када пјесма завиори из хиљаду грла, када лица не могу скрити осмијехе поноса... Било је тако годинама, било је синоћ на декадној свечаности у насељу Омладинских радних бригада у Жепчу, исто као са почетком ове смјене, исто као што ће бити на растанку и годинама што тек долазе.

Половина битке за нове метре пруге, друговања на градилиштима и у павиљонима, половина снених јутара и стројева за ручак, прошло је. Са њима и половина активности бригадира које се вреднују за повеље ударништва, другарске вечери, игранке, пребачене норме, курсеви, предавања. Већ данас смо у другој декади.

Скупштина смјене Насеља ОРБ Жепче је верификовала: у првој декади Омладинска радионица бригада »Мајевички партизани« из Угљевика и Лопара показала је највише — најбоље резултате у друштвеним активностима и друго место по оствареним резултатима на градилиштима. У раду на траси између Немиле и Завидовићa, најбољи су до сада бригадири универзитетске бригаде Београда »Вера Благојевић« са просјечним радним учеником од 165,81 проценат и 4,405,92 остварена норма сата.

На пољу културно забавног живота и информисања највећу ангажованост су приказали бригадири ОРБ »29. новембар«, у области маркистичког образовања сплитска »Друга дalmatinaca« бригада, техничког образовања »Мајевички партизани«, те у спорту и физичкој култури ОРБ »Вера Благојевић«.

На траси је за протекле дводесет седмице четврте смјене у Жепчу остварено 30.436,61 норма сати, просјечан ученик свих brigada износи 136,23 процента. Или, ако би бројкама изразили шта је све урађено: истоварено је 6.702 кубика шљунка, планирано 7.709 квадратних метара, готово шест квадратних километара трасе је очишћено од шиља, коријења, хумуса, угађено је око 1.500 кубика бетона на насипне и потпорне зидове, ископано готово 700 кубних метара земље за темеље будућих објеката, уређено 9.546 квадратна наспа...

Поздрављени су резултати о којима су синоћ говорили Томислав Прпош, помоћник команданта за радне активности и Саво Пантић председник Скупштине смјене насеља ОРБ Жепче, поздрављен је Драго Шимићин, замјеник секретара Општинског комитета СК Жепче, који је за око хиљаду бригадиста и њихова дјела говорио испред организатора акције и друштвено-политичких организација шепачке комуне.

Потом је свечаност преточена у коло, испреплетене руке у нераскидиву везу младлачку, исто као са првим сусретом, исто као што ће бити са растанком и годинама што тек долазе. То се увијек наново доживљава.

М. ВОРОЈЕВИЋ

Uspomena

Brigadir nastoji za vrijeme boravka na akciji skupiti što više sitnica koje će ga kasnije podsjećati na dane ovdje provedene. Mijenjaju se amblemi brigada, značke, naljepnice, dobar prijatelj se potpiše na brigadirsku bluzu i sve to postaje lijepa i draga uspomena.

Занимљива деј журна камера ...

Снашао се...

Сунце је напокон уче кло. Прави љетни дан на траси, само што времена за љетни одмор нема — ради се. А, уз пут радећи, brigadi сти се и сунчјају.

Телеобјектив фот орепортера Миодрага Шкипине забиљежио је занимљиву сцену. Brigadiста ОРА «Иван Марковић Ирац» из Сребреника Недим Муфтић притекао је у по мах другару Мирсаду Мушкину и ево га »залијева јогуртом, »превентивом« за опекотине.

Парола је — снахи се!

И. Т.

Снимак:
М. ШКИПИНА

Бригадирски хумор

На бригадној конференцији предсједник упозорава једног brigadiра који је дријемао:

— Друже, на бригадној конференцији се не спава!

— Могло би, предсједничке, само кад би мало тише говорили!

—

Два brigadiра разговарају на траси:

— Ја код куће имам златну конош, снесе седам јаја седмично како један.

— А моја само пет, јер суботом и недјељом не ради — одговори други.

—

Враћајући се са трасе, у возу неко довину:

— Другови, замислите, 400 процената учинак...

— Где то има? — узвикнуше други.

— Нигде. Али замислите.

—

На клизавој траси, bri гадир ћоко гурајући но лица, онлизне се и падне. Гледа га командир и рече:

— Е, знао сам да ћеш пасти!

— Па кад си знао, дру же командире, што ми ниси прије рекао!

Из билтена ОРБ »Мајевички партизани«

ORA »OTOK MLADOSTI 78«

Stigla druga smjena

SIBENIK (TANJUG)

— Druga smjena na Saveznoj omladinskoj radnoj akciji »Otok mladosti 78« već je u punom radnom naponu. Jedanaest omladinskih radnih brigada iz Zagreba, Koprivinci, Križevaca, Niša, Bugojna, Titovog Vrresa, Kragujevca, Kolašina, Laktaša i Beograda nastavljaju na ne-naseljenom otoku Obojanju kod Sibenika grad nju najvećeg centra za logorovanje, obuku i rekreaciju djece i omladine na Jadranu, nazvanog »Otok mladosti«.

Oko 550 brigadira i brigadirki druge smjene za držaće se na radilištu Savezne omladinske radne akcije »Otok mladosti 78« do 5. kolovoza, u prvoj smjeni, radilo je 350 brigadira i brigadirki iz Zadra, Slunja, Kosovske Mitrovice, Kruševca, Trawtunaca i Olova, te brigada Saveza izviđača Hrvatske. Unatoč lošem vremenu brigadiri su u cijelosti ispunili radni zadatci.

Na klijavoj trasi, bri гадир ћоко гурајући но лица, онлизне се и падне. Гледа га командир и рече:

— Е, знао сам да ћеш пасти!

— Па кад си знао, дру же командире, што ми ниси прије рекао!

Из билтена ОРБ »Мајевички партизани«

NA ZAVRŠETKU SEDMODNEVNOG KARATE KURSA

Pojasevi za najbolje

ZEPČE, JULIA — Po završetku sedmodnevog karate-kursa u žepačkom omladinskom naselju, održano je polaganje za pojaseve i na taj završni ispit, od ukupno 115 brigadira koliko je pohađalo kurs, izšlo je 68 brigadira i brigadirki.

Dva brigadira, već nosioci zelenog pojasa, dobili su plavi, jedan nosilac narandžastog unaprijeden je u zeleni pojasc, jedan je zaradio narandžasti pojasc, a 23 omladinca i omladince dobili su na završnom ispitlu žute pojaseve. Prva priznanja u karateu dobro je 41 brigadir — bijeli pojasc, šesti kaju.

Polagalo se pred komisijom u sastavu Milorad Đokanović, majstor karata — prvi dan, inače, rukovodio je seminarom, te Ibrahim Jusić i Slavko Logara, obojica nosioci pojasa — prvi dan. Svim brigadirima koji su bili na polaganju prvog ispita iz karata, bježe uručene diplome.

M. Bo.

NAJDRAŽE RADNO MJESTO

Sva Cerina raja

Sarajlija Ferid Ceric, u naselju Nemila ima najduži staž, ovdje je od prvog krampa, ostaće do posljednjeg

Savezna omladinska radna akcija »Šamac — Sarajevo 78« vremenski je uplovila svoje traženje. U naseljima i na trasi borave brigade četvrte smjene. Smjena traje 29 dana, pa dolazi novi, a među onima koji ostaju i dočekuju je i Ferid Ceric, zvani Cera.

U stvari, Cera u Omladinskom naselju u Nemiliima i najduži staž. Ovdje je od 9. februara (zanimljivo je da je i rođen istog datuma, 1949), od dana kada je ugrađen prvi elemenat za izgradnju ovog naselja, što ga je gradio njegov OOUR »Tmoes« iz Sarajeva.

Sve zna i radi — Ferid Ceric

— Imali smo kratak rok, ali su na izgradnju krenuli omladinci. Radi se i po deset sati, zimi. Nije to bila samo

profesionalna obaveza, već i želja da damo svoj doprinos. Radove smo za vršili za 28 dana, iskustvo pokazuje da smo dobro radili — kazuje Cera.

Kad je naselje bilo spremno da primi brigadiste, radnici su otišli, a Cera ostao; kao potreban Akciji — da bude domaćin, majstor za održavanje naselja. On je univerzalac, sve zna i radi, brine o svakom kutku 2.500 kvadratnih metara površine pod krovom i o još duplo većem dvorištu pod vrednim nebom.

— Saživio sam se sa životom brigadira. Svi su oni velika raja. Ni

sam se pokajao što sam ovdje ostao, naprotiv. Svukud sam bio u deset godina otkako radim, na raznim poslovima i terenima, ali mi je ovo najdraže radno mjesto...

Ispričaće Cera niz detalja, sve o brigadama i brigadistima, o njihovom elanu i poštenu, a kad smjena završi i bri gade odu — obvezno se javi Cera razglednicom. A, to je ono pravo, to je priznanje, kao diploma. Sarajlija je, nije od Nemile daleko Sarajevo, ali je Cera u ovih pet mjeseci tek jednom skoknuo u rodnu čaršiju, a i to zbog posla.

I. T.

SORA »NIŠ 78«

Deset brigada na jednom zadatku

NIŠ (TANJUG) — U Nišu je počela rad druga smjena Savezne omladinske radne akcije »Niš 78«, u kojoj će uče stovovati deset brigada iz devet jugoslovenskih građova. Oko 550 djevojaka i mladića iz svih krajeva naše zemlje će nastaviti radove na uređenju korita Nišave kod Niške Banje, zaobilaznom putu Komren-Prosek i na drugim komunalnim objektima u gradu.

U drugoj smjeni će raditi brigade iz Imotskog, Sarajeva, Čapljine, Kanjiže, Negotina na Vardaru, Kočeljeva, Lebane, Topole i dvije brigade iz Beograda. Mladi ove godine treba da završe objekte u ukupnoj vrijednosti od preko 11 miliona dinara.

TETA — KAĆINI BRIGADIRI

Pozajmljen ionac

— Kada sam, s početka aprila, prvi put vidjela brigadire kako rade na trasi, zaplakala sam. Od sreće, uzbudjenja ili zadovoljstva što vidim tu silnu mladost kako svoje najljepše dane života ugraduju u prugu, gradeći i domovinu i sebe. Rekoh tada samoj sebi da i ja moram njima pomoći, onako kako znam i mogu. Otišla sam do obližnje škole, posudila najveću posudu i skuhala za sve njih čaj.

Uvjerenja da to nije ništa neobično, priča nam o svom susretu i druženju s akcijsima Kaća Rabin, žena koju su brigadiri prozvali teta Kaća, toplo i blisko, onako kako se ona ponaša prema njima. Njihova teta Kaća stane u zgradu željezničke stanice Ševarlije, nedaleko od Doboja. Njezin je muž šef stanice, život su proveli na pruzi ili blizu nje, pa je i to ono što je u početku povezalo brigadire i Kaću Rabin.

Ne zaboravlja ovdje niko šta je na Dan mladosti teta Kaća učinila za svoje brigadire. Sve je počastila kafom i čajem i donijela im pune tepsije pite. Ta kafa i čaj su postali svojevrstan i svakodnevni simbol jedne velike ljubavi.

A kada kiša i nevrijeme zatekne brigadire na trasi, negdje u blizini željezničke stanice Ševarlije, teta Kaća otvara staru čekaonicu i sklanja brigadire. Doneće im radio-prijemnik, gramofon, ugosti ih onako kako zna i umije.

— I ja i moji sinovi Željko i Darko već smo naučili sve brigadirske pjesme. Moji malšani će, sigurno, biti brigadiri, nadam se i udarnici, jer su i sami vidjeli kakav je to akcijski život, šta sve čovjeku donosi i daje.

— Išla je nedavno teta Kaća u Doboju. Da urami diplome što ih je, u znak zahvalnosti, dobila od omladinskih radnih brigada »Pravoproleterske« i »Slobodan Princip Selja«.

— Najsrećnija sam kada me brigadiri posjećuju poslije odlaska s radne akcije. Eto, baš neki dan, došao je jedan brigadir zajedno sa suprugom. Danio je fotografije na kojima sam zajedno s njegovom brigadom. Eh, da je samo malo više vremena, provela bih ga sa svojim brigadirima. Ali, treba i kuću urediti, brinuti se o sinovima... Ne znam samo kako će biti kada se akcija završi. Istina, ostavite te djevojke i mladiću prugu da me podsjeća cijelog života na njih, ali će sigurno poželiti hiljadu puta da su tu negdje blizu, da smo zajedno.

Z. MILIČEVIĆ